

Παράλληλες Προειδοποιήσεις - Αριθμός Δύο

Αποκαλύπτοντας το Προφητικό Υφαντό: Αποκωδικοποιώντας τα Μηνύματα της Αποκάλυψης 14 στη Μιλλεριτική Ιστορία και Σήμερα

Jeff Pippenger
2023-08-08

Όταν η παραβολή των δέκα παρθένων εκπληρώθηκε στην ιστορία των Μιλλεριτών, έλαβε χώρα κατά τη διάρκεια του μηνύματος του δευτέρου αγγέλου. Το μήνυμα του δευτέρου αγγέλου αντιπροσωπεύει δύο διακριτά μηνύματα, τόσο ως προς τη χρονική περίοδο την οποία καλύπτουν όσο και ως προς το ακροατήριο στο οποίο απευθύνονται. Το μήνυμα του δευτέρου αγγέλου απευθυνόταν στις Προτεσταντικές εκκλησίες, οι οποίες μόλις είχαν επιστρέψει στη Ρώμη και είχαν καταστεί θυγατέρες της Βαβυλώνας. Η Κραυγή του Μεσονυκτίου απευθυνόταν στους κοιμωμένους Μιλλεριτές. Το πρώτο μήνυμα απευθυνόταν εκτός των Μιλλεριτών, το δεύτερο απευθυνόταν εντός αυτών. Τούτο θα εκπληρωθεί κατά γράμμα στις ημέρες μας.

Η διαφορά που χρειάζεται να σημειωθεί στην επανάληψη της εποχής μας είναι ότι, στην αρχή του Αντβεντισμού, το μήνυμα του δευτέρου αγγέλου απευθύνθηκε πρώτα έξω από τους Μιλλεριτές και έπειτα το δεύτερο μέρος του μηνύματος απευθύνθηκε μέσα στους Μιλλεριτές. Στο τέλος του Αντβεντισμού, όταν η παραβολή επαναλαμβάνεται πάλι, επαναλαμβάνεται επίσης και το μήνυμα του δευτέρου αγγέλου. Μας λέγεται αυτό ρητώς περισσότερες από λίγες φορές. Αλλά η διττή φύση του μηνύματος αντιστρέφεται στο τέλος. Το πρώτο μήνυμα απευθύνεται στον Αντβεντισμό και το δεύτερο σε εκείνους που βρίσκονται έξω από τον Αντβεντισμό. Μας λέγεται ότι το έργο και το μήνυμα που παριστάνονται από τον άγγελο της Αποκάλυψης δεκαοκτώ αποτελούν επανάληψη του μηνύματος του δευτέρου αγγέλου.

«Ο προφήτης λέγει: “Εΐδον ἄλλον ἄγγελον νὰ καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα μεγάλην ἔξουσίαν· καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἀπὸ τὴν δόξαν αὐτοῦ. Καὶ ἔκραξε δυνατὰ μὲ ἰσχυρὰν φωνήν, λέγων· Ἔπεσεν, ἔπεσεν ἡ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, καὶ ἔγεινε κατοικητήριον δαιμόνων” (Αποκάλυψις 18:1, 2). Αὕτη εἶναι ἡ αὐτὴ ἀγγελία ποὺ ἐδόθη ἀπὸ τὸν δευτερον ἄγγελον. Ἔπεσεν ἡ Βαβυλὼν, “διότι ἐπότισεν πάντα τὰ ἔθνη ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς” (Αποκάλυψις 14:8). Τί εἶναι αὐτὸς ὁ οἴνος;—Αἱ ψευδεῖς διδασκαλίαι αὐτῆς. Ἔδωκεν εἰς τὸν κόσμον ψευδὲς σάββατον ἀντὶ τοῦ Σαββάτου τῆς τετάρτης ἐντολῆς, καὶ ἐπανάλαβε τὸ ψεῦδος ποὺ ὁ Σατανᾶς πρῶτον εἶπεν εἰς τὴν Εὐὰν ἐν τῇ Ἑδέμ—τὴν φυσικὴν ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς. Πολλὰ συγγενῆ πλάνη ἔσπειρεν πανταχοῦ, “διδάσκουσα ὡς διδασκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώπων” (Ματθαῖος 15:9).»

«Όταν ο Ιησούς άρχισε τη δημόσια διακονία Του, καθάρισε τον Ναό από τη βέβηλη ιεροσυλία του. Ανάμεσα στις τελευταίες πράξεις της διακονίας Του ήταν ο δεύτερος καθαρισμός του Ναού. Έτσι, στο τελευταίο έργο για την προειδοποίηση του κόσμου, απευθύνονται δύο διακριτές κλήσεις προς τις εκκλησίες. Το μήνυμα του δευτέρου αγγέλου είναι: “Έπεσεν, έπεσεν η Βαβυλών, η μεγάλη πόλις, διότι εκ του οίνου του θυμού της πορνείας αυτής επότισεν πάντα τα έθνη” (Αποκάλυψις 14:8). Και μέσα στη δυνατή κραυγή του μηνύματος του τρίτου

αγγέλου ακούγεται φωνή από τον ουρανό, που λέγει: “Εξέλθετε εξ αυτής, ο λαός μου, διά να μη συγκοινωνήσετε εις τας αμαρτίας αυτής και διά να μη λάβητε εκ των πληγών αυτής· διότι αι αμαρτίαι αυτής έφθασαν έως του ουρανού, και ο Θεός ενεθυμήθη τα αδικήματα αυτής” (Αποκάλυψις 18:4, 5).» Selected Messages, βιβλίο 2, 118.

Το μήνυμα του δευτέρου αγγέλου κατά την αρχή του Αντβεντισμού είναι το ίδιο μήνυμα με εκείνο που παριστάνεται από τον άγγελο της Αποκάλυψις δεκαοκτώ, και μέσα σε εκείνη την προειδοποίηση υπάρχουν δύο φωνές που διακηρύττουν ένα μήνυμα. Η πρώτη φωνή διακηρύσσεται όταν η γη φωτίζεται από τη δόξα του, και στο εδάφιο τέσσερα ο Ιωάννης άκουσε άλλη φωνή να λέγει: «εξέλθετε εξ αυτής».

Στην ιστορία των Μιλλεριτών, η κλήση εξόδου από τη Βαβυλώνα ήλθε πρώτη και το μήνυμα προς τους Μιλλερίτες ήλθε δεύτερο. Στην Αποκάλυψη δεκαοκτώ, είναι η δεύτερη φωνή, ή το δεύτερο μήνυμα, που απευθύνεται σε εκείνους που βρίσκονται εκτός του Αντβεντισμού. Μαζί με τη δήλωση ότι υπάρχουν «δύο διακεκριμένες κλήσεις που απευθύνονται προς τις εκκλησίες», διαπιστώνουμε ότι και οι δύο φορές κατά τις οποίες ο Χριστός καθάρισε τον ναό (στην αρχή και στο τέλος της διακονίας Του) αποτελούν επίσης μια απεικόνιση της αρχής και του τέλους του Αντβεντισμού.

Η απαρχή του Αντβεντισμού απεικόνισε έναν εξαγνισμό των εργατών, ο οποίος συνέβαλε στην οικοδόμηση του θεμελίου που ο Γουίλιαμ Μίλλερ χρησιμοποιήθηκε για να θέσει. Το θεμέλιο ολοκληρώθηκε κατά την κατάληξη του αγγέλματος του δευτέρου αγγέλου, διότι με την έλευση του τρίτου αγγέλου στις 22 Οκτωβρίου 1844, οι αλήθειες που συγκροτούν τα θεμέλια του Αντβεντισμού κατέστησαν προσιτές προς κατανόηση για εκείνους που είναι πρόθυμοι να ακούσουν.

Το έργο της οικοδόμησης του θεμελίου ολοκληρώθηκε στο αποκορύφωμα της ιστορίας του δευτέρου αγγέλου, όταν «δύο διακεκριμένες κλήσεις απευθύνθηκαν προς τις εκκλησίες». Η πρώτη κλήση ήταν έξω από τους Μιλλερίτες, η δεύτερη ήταν για τους Μιλλερίτες. Αλλά μια άλλη αρχή, η οποία ευθυγραμμίζεται με την αρχή του Αντβεντισμού, είναι η διακονία του Χριστού όταν καθάρισε τον ναό Του για πρώτη φορά. Η προφητική απεικόνιση του καθαρισμού του ναού επισημαίνει έναν εξαγνισμό στην αρχή και στο τέλος της διακονίας Του, ο οποίος, με τη σειρά του, προτυπώνει έναν εξαγνισμό του Αντβεντισμού στην αρχή και στο τέλος του. Οι δύο καθαρισμοί του ναού από τον Χριστό ευθυγραμμίζονται με την αρχή και το τέλος του Αντβεντισμού, αλλά το μήνυμά Του απευθυνόταν μόνο προς τον λαό της διαθήκης Του, ο οποίος βρισκόταν στη διαδικασία τού να χωρίσει για πάντα τον εαυτό του από τον Θεό.

Η αρχή του Αντβεντισμού παρουσίασε ένα μήνυμα που ανήγγελλε την έναρξη της κρίσεως, και το τέλος του Αντβεντισμού αναγγέλλει το τέλος της κρίσεως. Ο Ιησούς καθάρισε τον ναό την πρώτη φορά και επέπληξε τους Ιουδαίους επειδή είχαν μεταβάλει τον οίκο Του σε σπήλαιο ληστών, αλλά ο δεύτερος καθαρισμός του ναού ήταν «μεταξύ των τελευταίων πράξεων της διακονίας Του». Στο τέλος της διακονίας Του, δεν είπε πλέον στους Ιουδαίους ότι είχαν καταστήσει τον οίκο του Πατρός Του σπήλαιο ληστών· τότε τους είπε ότι ο οίκος τους «αφέθηκε εις αυτούς έρημος».

«Στο μεταξύ, προσκυνητές από κάθε έθνος αναζητούσαν τον ναό που είχε αφιερωθεί στη λατρεία του Θεού. Αστράφτοντας από χρυσό και πολύτιμους λίθους, ήταν ένα θέαμα ομορφιάς και μεγαλείου. Αλλά ο Ιεχωβά δεν βρισκόταν πλέον σε εκείνο το ανάκτορο ωραιότητας. Ο Ισραήλ ως έθνος είχε χωρίσει τον εαυτό του από τον Θεό. Όταν ο Χριστός, κοντά στο τέλος της επίγειας διακονίας Του, κοίταξε για τελευταία φορά το εσωτερικό του ναού, είπε: “Ίδού, ο οίκος σας αφήνεται εις εσάς έρημος.” Κατά Ματθαίον 23:38. Μέχρι τότε ονόμαζε τον ναό οίκο του Πατέρα Του· αλλά όταν ο Υιός του Θεού εξήλθε από εκείνα τα τείχη, η παρουσία του Θεού αποσύρθηκε για πάντα από τον ναό που είχε οικοδομηθεί για τη δόξα Του.» Πράξεις των Αποστόλων, 145.

Ο ναός που καθάρισε στην αρχή ήταν διαφορετικός από τον ναό που καθάρισε στο τέλος. Ο πρώτος ναός ήταν ο οίκος του Πατέρα Του, ενώ ο δεύτερος ναός ήταν ο οίκος των Ιουδαίων. Ο Κύριος εισήλθε σε διαθήκη με τον Αντβεντισμό στην αρχή, και οι Αντβεντιστές έγιναν ιερείς στον ναό Του. Στο τέλος του Αντβεντισμού, δεν θα είναι πλέον ιερείς, και ο οίκος τους θα ερημωθεί.

Ο δεύτερος άγγελος αντιπροσωπεύει δύο μηνύματα. Αυτός είναι ένας λόγος για τον οποίο το μήνυμα παρουσιάζεται ως η πτώση της Βαβυλώνας δύο φορές. Δεν είναι αυτός ο κύριος λόγος για τη διπλά επαναλαμβανόμενη αναγγελία της πτώσεως της Βαβυλώνας, αλλά είναι ένας λόγος. Πώς είναι δύο μηνύματα;

Ο δεύτερος άγγελος ήλθε ως απάντηση στην απόρριψη του αγγέλματος του πρώτου αγγέλου. Όταν η αποτυχημένη πρόβλεψη, η οποία προσδιόριζε το 1843 ως το τέλος της προφητείας των 2300 ετών, οι Προτεσταντικές εκκλησίες χρησιμοποίησαν το εσφαλμένο αυτό μήνυμα για να απορρίψουν το μήνυμα του Μίλλερ. Το μήνυμα του Μίλλερ ήταν το άγγελμα του πρώτου αγγέλου. Με την απόρριψή του, οι Προτεσταντικές εκκλησίες, οι οποίες επί πλέον των 1260 ετών είχαν υπάρξει η εκκλησία του Θεού στην έρημο, απορρίφθηκαν και έγιναν θυγατέρα της Βαβυλώνας. Τότε ήλθε ο δεύτερος άγγελος με το μήνυμά του.

Υπάρχουν ορισμένα πολύ σημαντικά σημεία που εμπλέκονται στα διάφορα στοιχεία αυτής της ιστορίας την οποία εξετάζουμε. Υπάρχει τουλάχιστον ένα σημείο που πρέπει να αναπτυχθεί αργά, διότι ασφαλώς συμβάλλει στην κατανόηση του μηνύματος της Αποκάλυψης του Ιησού Χριστού, το οποίο αυτή τη στιγμή αποσφραγίζεται. Για τον λόγο αυτόν, παραθέτω ένα πολύ σημαντικό απόσπασμα σχετικά με εκείνη την ιστορία. Πρόκειται για δύο κεφάλαια στα οποία παραπέμπω, αλλά υπάρχει επίσης και ένα τρίτο σημαντικό κεφάλαιο ανάμεσα σε εκείνα τα δύο κεφάλαια. Δεν το παραθέτω επί του παρόντος, προκειμένου να περιορίσω την έκταση της εξέτασής μας.

Καθώς διαβάζετε, προσέξτε ποιος άγγελος είναι εκείνος προς τον οποίο απευθύνεται ο λόγος· αναζητήστε τη σταδιακή διαδικασία της δοκιμασίας· σημειώστε, στην πρώτη παράγραφο, ότι τα προφητικά χαρακτηριστικά του αγγέλου της Αποκάλυψης δεκαοκτώ είναι επίσης και τα χαρακτηριστικά του πρώτου αγγέλου. Προσέξτε ότι το να σταυρώνει κανείς ένα από τα μηνύματα σημαίνει να σταυρώνει τον Χριστό, και προσέξτε ότι οι τρεις άγγελοι παρουσιάζονται όλοι ως μεμονωμένοι άγγελοι, ενώ το μήνυμα της Κραυγής του Μεσονυκτίου είναι πλήθος αγγέλων.

«Μου εδείχθη το ενδιαφέρον το οποίο είχε όλος ο ουρανός για το έργο που είχε επιτελεσθεί επάνω στη γη. Ο Ιησούς ανέθεσε σε έναν ισχυρό και δυνατό άγγελο να κατέλθει και να

προειδοποιήσει τους κατοίκους της γης να ετοιμασθούν για τη δεύτερη εμφάνισή Του. Είδα τον ισχυρό άγγελο να αναχωρεί από την παρουσία του Ιησού στον ουρανό. Εμπρός του προπορευόταν ένα υπερβολικά λαμπρό και ένδοξο φως. Μου ελέχθη ότι η αποστολή του ήταν να φωτίσει τη γη με τη δόξα του και να προειδοποιήσει τον άνθρωπο για την επερχόμενη οργή του Θεού. Πλήθη έλαβαν το φως. Μερικοί φαίνονταν να είναι πολύ κατανυκτικοί, ενώ άλλοι ήσαν χαρούμενοι και σε έκσταση. Το φως εχύθη επάνω σε όλους, αλλά μερικοί απλώς ήλθαν κάτω από την επιρροή του φωτός και δεν το εδέχθησαν ολόψυχα. Όλοι όμως όσοι το εδέχθησαν έστρεψαν τα πρόσωπά τους προς τα άνω, στον ουρανό, και εδόξαζαν τον Θεό. Πολλοί εγέμισαν με μεγάλη οργή. Λειτουργοί και λαός ενώθηκαν με τους αχρείους και αντιστάθηκαν σθεναρά στο φως που είχε χυθεί από τον ισχυρό άγγελο. Αλλά όλοι όσοι το εδέχθησαν απεσύρθησαν από τον κόσμο και ενώθηκαν στενά μεταξύ τους.»

«Ο Σατανάς και οι άγγελοί του ήσαν ακαταπαύστως απησχολημένοι, επιζητούντες να ελκύσουν τις διάνοιες όλων όσων ηδύναντο μακράν του φωτός. Η ομάδα που το απέρριψε αφέθη εις το σκότος. Είδα τον άγγελο να παρακολουθεί με το βαθύτερο ενδιαφέρον τον ομολογούντα λαό του Θεού, για να καταγράψει τον χαρακτήρα που ανέπτυσαν, καθώς το μήνυμα ουρανίου προελεύσεως τούς ετίθετο ενώπιον. Και καθώς πάρα πολλοί από εκείνους που ωμολογούσαν αγάπη προς τον Ιησού απεστρέφοντο το ουράνιο μήνυμα με περιφρόνηση, χλευασμό και μίσος, ένας άγγελος, κρατών περγαμηνήν εις την χείρα του, κατέγραφε το αισχρό αυτό υπόμνημα. Όλος ο ουρανός επλήσθη αγανακτήσεως, διότι ο Ιησούς παρεβλέπετο από τους κατ' ομολογίαν ακολούθους Του.»

«Είδα την απογοήτευση των εμπιστευομένων. Δεν είδαν τον Κύριό τους κατά τον αναμενόμενο χρόνο. Ήταν σκοπός του Θεού να αποκρύψει το μέλλον και να φέρει τον λαό Του σε ένα σημείο αποφάσεως. Χωρίς αυτό το χρονικό σημείο, το έργο που είχε σχεδιασθεί από τον Θεό δεν θα είχε εκπληρωθεί. Ο Σατανάς οδηγούσε τις διάνοιες πάρα πολλών πολύ μπροστά στο μέλλον. Μια χρονική περίοδος κηρυγμένη για την εμφάνιση του Χριστού έπρεπε να οδηγήσει τον νου στο να ζητήσει με earnestness μια παρούσα προετοιμασία. Καθώς ο χρόνος παρήλθε, εκείνοι που δεν είχαν δεχθεί πλήρως το φως του αγγέλου ενώθηκαν με εκείνους που είχαν καταφρονήσει το ουράνιο μήνυμα, και στράφηκαν με χλευασμό εναντίον των απογοητευμένων. Είδα τους αγγέλους στον ουρανό να συνδιασκέπτονται με τον Ιησού. Είχαν παρατηρήσει την κατάσταση των ομολογουμένων ακολούθων του Χριστού. Η παρέλευση του καθορισμένου χρόνου τούς είχε δοκιμάσει και αποδείξει, και πάρα πολλοί ζυγίσθηκαν στη ζυγαριά και βρέθηκαν ελλιπείς. Όλοι διακήρυσσαν δυνατά ότι ήταν Χριστιανοί, όμως απέτυχαν να ακολουθήσουν τον Χριστό σχεδόν σε κάθε επιμέρους σημείο. Ο Σατανάς αγάλλετο για την κατάσταση των ομολογουμένων ακολούθων του Χριστού. Τους είχε στην παγίδα του. Είχε οδηγήσει την πλειονότητα να εγκαταλείψει τη στενή οδό, και εκείνοι επιχειρούσαν να ανέβουν στον ουρανό από κάποια άλλη οδό. Οι άγγελοι έβλεπαν τους αγνούς, τους καθαρούς και αγίους, όλους αναμειγμένους με αμαρτωλούς στη Σιών και με τους φιλοκόσμους υποκριτές. Είχαν αγρυπνήσει επάνω στους αληθινούς αγαπητές του Ιησού· αλλά οι διεφθαρμένοι επηρέαζαν τους αγίους.»

«Εκείνοι των οποίων οι καρδιές έκαιον από πόθο, από έντονη επιθυμία να ιδούν τον Ιησού, εμποδίζονταν από τους ομολογουμένους αδελφούς τους να μιλούν για την έλευσή Του. Οι άγγελοι παρακολουθούσαν ολόκληρη τη σκηνή και συμπαθούσαν το υπόλοιπο, το οποίο

αγαπούσε την εμφάνιση του Ιησού. Ένας άλλος ισχυρός άγγελος έλαβε εντολή να κατέλθει στη γη. Ο Ιησούς έθεσε στο χέρι του ένα γραπτό, και καθώς ερχόταν στη γη, εκραύασε: Έπεσε η Βαβυλώνα! έπεσε! Τότε είδα τους απογοητευμένους να φαίνονται πάλι εύθυμοι και να υψώνουν τα μάτια τους προς τον ουρανό, ατενίζοντας με πίστη και ελπίδα την εμφάνιση του Κυρίου τους. Πολλοί όμως έμοιαζαν να παραμένουν σε μια ανόητη κατάσταση, σαν να κοιμούνταν· ωστόσο μπορούσα να διακρίνω στα πρόσωπά τους το ίχνος βαθιάς λύπης. Οι απογοητευμένοι είδαν από τη Βίβλο ότι βρίσκονταν στον χρόνο της καθυστέρησης και ότι έπρεπε με υπομονή να αναμένουν την εκπλήρωση της οράσεως. Η ίδια απόδειξη που τους είχε οδηγήσει να προσδοκούν τον Κύριό τους το 1843, τους οδήγησε να Τον αναμένουν το 1844. Είδα ότι η πλειονότητα δεν διέθετε εκείνη την ενεργητικότητα που είχε χαρακτηρίσει την πίστη τους το 1843. Η απογοήτευσή τους είχε καταβάλει την πίστη τους. Αλλά καθώς οι απογοητευμένοι ενώνονταν στην κραυγή του δευτέρου αγγέλου, η ουράνια στρατιά παρατηρούσε με βαθύτατο ενδιαφέρον και σημείωνε την επίδραση του μηνύματος. Έβλεπαν εκείνους που έφεραν το όνομα των Χριστιανών να στρέφονται με χλευασμό και περιφρόνηση εναντίον εκείνων που είχαν απογοητευθεί. Καθώς τα λόγια έπεφταν από τα χείλη του εμπαικτή: Δεν έχετε ανέβει ακόμη! ένας άγγελος τα κατέγραφε. Είπε ο άγγελος: Εμπαίζουν τον Θεό.»

«Μου υπεδείχθη εκ νέου η ανάληψη του Ηλία. Η μηλωτή του έπεσε στον Ελισαίο, και πονηρά παιδιά (ή νέοι) τον ακολούθησαν, εμπαίζοντάς τον και κρίζοντας: Ανάβηθι, φαλακρέ· ανάβηθι, φαλακρέ! Ενέπαιζαν τον Θεό και έλαβαν εκεί την τιμωρία τους. Το είχαν μάθει από τους γονείς τους. Και όσοι έχουν χλευάσει και εμπαίξει την ιδέα της αναλήψεως των αγίων, θα δεχθούν τις πληγές του Θεού και θα αντιληφθούν ότι δεν είναι μικρό πράγμα να εμπαίζει κανείς Αυτόν.»

«Ο Ιησούς ανέθεσε σε άλλους αγγέλους να πετάξουν ταχέως, για να αναζωογονήσουν και να ενισχύσουν την καταρρέουσα πίστη του λαού Του, και να τους προετοιμάσουν να κατανοήσουν το μήνυμα του δευτέρου αγγέλου, καθώς και τη σπουδαία κίνηση που επρόκειτο σύντομα να γίνει στον ουρανό. Είδα αυτούς τους αγγέλους να λαμβάνουν μεγάλη δύναμη και φως από τον Ιησού, και να πετούν γρήγορα στη γη για να εκπληρώσουν την αποστολή τους, ώστε να βοηθήσουν τον δεύτερο άγγελο στο έργο του. Μέγα φως έλαμψε επάνω στον λαό του Θεού καθώς οι άγγελοι έκραζαν: Ιδού, ο Νυμφίος έρχεται, εξέλθετε εις συνάντησιν αυτού. Τότε είδα εκείνους τους απογοητευμένους να εγείρονται και, σε αρμονία με τον δεύτερο άγγελο, να διακηρύττουν: Ιδού, ο Νυμφίος έρχεται, εξέλθετε εις συνάντησιν αυτού. Το φως από τους αγγέλους διείσδυε στο σκοτάδι παντού. Ο Σατανάς και οι άγγελοί του επιζητούσαν να εμποδίσουν αυτό το φως να διαδοθεί και να επιφέρει το αποτέλεσμα για το οποίο είχε προοριστεί. Αγωνίζονταν εναντίον των αγγέλων του Θεού και τους έλεγαν ότι ο Θεός είχε εξαπατήσει τον λαό, και ότι με όλο το φως και τη δύναμή τους δεν μπορούσαν να κάνουν τον λαό να πιστέψει ότι ο Ιησούς ερχόταν. Οι άγγελοι του Θεού συνέχιζαν το έργο τους, μολονότι ο Σατανάς προσπαθούσε να φράξει τον δρόμο και να αποσπάσει τη διάνοια του λαού από το φως. Όσοι το δέχθηκαν έδειχναν πολύ ευτυχείς. Προσήλωναν τα μάτια τους προς τον ουρανό και λαχταρούσαν την εμφάνιση του Ιησού. Μερικοί βρίσκονταν σε μεγάλη θλίψη, κλαίγοντας και προσευχόμενοι. Τα μάτια τους φαίνονταν να είναι προσηλωμένα επάνω στον εαυτό τους, και δεν τολμούσαν να κοιτάζουν προς τα επάνω.»

Ένα πολύτιμο φως από τον ουρανό διέλυσε το σκοτάδι που τους περιέβαλλε, και τα μάτια τους, που είχαν προσηλωθεί με απελπισία επάνω στον εαυτό τους, στράφηκαν προς τα άνω, ενώ ευγνωμοσύνη και άγια χαρά εκφράζονταν σε κάθε χαρακτηριστικό του προσώπου τους. Ο Ιησούς και όλο το αγγελικό στράτευμα ατένιζαν με επιδοκιμασία τους πιστούς, που ανέμεναν με υπομονή.

«Όσοι απέρριψαν και αντιτάχθηκαν στο φως του αγγέλματος του πρώτου αγγέλου, έχασαν το φως του δευτέρου και δεν μπορούσαν να ωφεληθούν από τη δύναμη και τη δόξα που συνόδευαν το άγγελμα: Ιδού, ο Νυμφίος έρχεται. Ο Ιησούς αποστράφηκε αυτούς με συνοφρύωση. Τον είχαν παραμελήσει και απορρίψει. Όσοι δέχθηκαν το άγγελμα περιβλήθηκαν από νέφος δόξης. Περίμεναν και αγρυπνούσαν και προσεύχονταν για να γνωρίσουν το θέλημα του Θεού. Φοβούνταν πάρα πολύ μήπως τον προσβάλουν. Είδα τον Σατανά και τους αγγέλους του να επιζητούν να αποκλείσουν αυτό το θείο φως από τον λαό του Θεού· αλλά όσο οι προσμένοντες περιέθαλπαν το φως και κρατούσαν τα μάτια τους υψωμένα από τη γη προς τον Ιησού, ο Σατανάς δεν είχε καμιά δύναμη να τους στερήσει αυτό το πολύτιμο φως. Το άγγελμα που δόθηκε από τον ουρανό εξόργισε τον Σατανά και τους αγγέλους του, και εκείνοι που ομολογούσαν ότι αγαπούσαν τον Ιησού, αλλά καταφρονούσαν την έλευσή του, περιγελούσαν και χλεύαζαν τους πιστούς και έμπιστους. Όμως ένας άγγελος κατέγραφε κάθε προσβολή, κάθε περιφρόνηση, κάθε κακομεταχείριση που δέχονταν από τους λεγόμενους αδελφούς τους. Πάρα πολλοί ύψωσαν τη φωνή τους για να αναφωνήσουν: Ιδού, ο Νυμφίος έρχεται, και άφησαν τους αδελφούς τους, οι οποίοι δεν αγαπούσαν την επιφάνεια του Ιησού και δεν τους επέτρεπαν να μένουν στοχαστικά στην παρουσία της δευτέρας του ελεύσεως. Είδα τον Ιησού να αποστρέφει το πρόσωπό του από εκείνους που απέρριπταν και καταφρονούσαν την έλευσή του, και τότε πρόσταξε τους αγγέλους να οδηγήσουν τον λαό του έξω από ανάμεσα στους ακαθάρτους, μήπως μολυνθούν. Όσοι υπάκουσαν στα αγγέλματα στάθηκαν ελεύθεροι και ενωμένοι. Ένα άγιο και εξαιρετο φως έλαμπε επάνω τους. Απαρνήθηκαν τον κόσμο, απέσπασαν από αυτόν τις στοργές τους και θυσίασαν τα επίγεια συμφέροντά τους. Εγκατέλειψαν τον επίγειο θησαυρό τους, και το γεμάτο αγωνία βλέμμα τους ήταν στραμμένο προς τον ουρανό, προσδοκώντας να δουν τον αγαπημένο τους Λυτρωτή. Μια ιερή, άγια χαρά ακτινοβολούσε από τα πρόσωπά τους και μαρτυρούσε την ειρήνη και τη χαρά που βασιλεύαν μέσα τους. Ο Ιησούς πρόσταξε τους αγγέλους του να πάνε και να τους ενισχύσουν, διότι η ώρα της δοκιμασίας τους πλησίαζε. Είδα ότι αυτοί οι προσμένοντες δεν είχαν ακόμη δοκιμαστεί όπως έπρεπε. Δεν ήταν ελεύθεροι από πλάνες. Και είδα το έλεος και την αγαθότητα του Θεού στο ότι απέστειλε προειδοποίηση προς τους ανθρώπους της γης, και επανειλημμένα αγγέλματα για να τους φέρει σε ένα ορισμένο χρονικό σημείο, ώστε να οδηγηθούν σε επιμελή εξέταση του εαυτού τους, για να αποβάλουν πλάνες που είχαν παραδοθεί από τους εθνικούς και τους παπικούς. Μέσω αυτών των αγγελάτων ο Θεός εξάγει τον λαό του εκεί όπου μπορεί να ενεργήσει υπέρ αυτού με μεγαλύτερη δύναμη και όπου μπορούν να τηρούν όλες τις εντολές του...»

«Καθώς η διακονία του Ιησού ολοκληρωνόταν στα Άγια, και αυτός εισήλθε στα Άγια των Αγίων και στάθηκε ενώπιον της κιβωτού που περιείχε τον νόμο του Θεού, απέστειλε στη γη έναν άλλον ισχυρό άγγελο με το τρίτο μήνυμα. Έθεσε ένα χειρόγραφο στο χέρι του αγγέλου, και καθώς εκείνος κατέβαινε στη γη με μεγαλοπρέπεια και δύναμη, διακήρυξε μια φοβερή προειδοποίηση, την πλέον τρομερή απειλή που μεταφέρθηκε ποτέ στον άνθρωπο. Το μήνυμα

αυτό είχε ως σκοπό να θέσει τα τέκνα του Θεού σε επιφυλακή και να τους δείξει την ώρα του πειρασμού και της αγωνίας που βρισκόταν μπροστά τους. Είπε ο άγγελος: Θα οδηγηθούν σε στενή σύγκρουση με το θηρίο και την εικόνα του. Η μόνη τους ελπίδα αιώνιας ζωής είναι να παραμείνουν αμετακίνητοι. Μολονότι η ίδια τους η ζωή διακυβεύεται, εντούτοις πρέπει να κρατήσουν σταθερά την αλήθεια. Ο τρίτος άγγελος κλείνει το μήνυμά του με τα εξής λόγια: Εδώ είναι η υπομονή των αγίων· εδώ είναι εκείνοι που τηρούν τις εντολές του Θεού και την πίστη του Ιησού. Καθώς επαναλάμβανε αυτά τα λόγια, έδειχνε προς το ουράνιο Αγιαστήριο. Οι διάνοιες όλων όσοι δέχονται αυτό το μήνυμα στρέφονται προς τα Άγια των Αγίων, όπου ο Ιησούς στέκεται ενώπιον της κιβωτού, τελώντας τη τελική του μεσιτεία υπέρ όλων εκείνων για τους οποίους το έλεος ακόμη παραμένει, και υπέρ εκείνων που από άγνοια παρέβησαν τον νόμο του Θεού. Αυτή η εξιλέωση γίνεται τόσο για τους δικαίους νεκρούς όσο και για τους δικαίους ζώντες. Ο Ιησούς κάνει εξιλέωση για εκείνους που πέθαναν χωρίς να έχουν λάβει το φως σχετικά με τις εντολές του Θεού, οι οποίοι αμάρτησαν από άγνοια.»

«Αφού ο Ιησούς άνοιξε τη θύρα των Αγίων των Αγίων, φάνηκε το φως του Σαββάτου, και ο λαός του Θεού έπρεπε να δοκιμασθεί και να αποδειχθεί, όπως ο Θεός δοκίμασε τους υιούς του Ισραήλ στην αρχαιότητα, για να δει αν θα τηρούσαν τον νόμο Του. Είδα τον τρίτο άγγελο να δείχνει προς τα άνω, παρουσιάζοντας στους απογοητευμένους τον δρόμο προς τα Άγια των Αγίων του επουρανίου Αγιαστηρίου. Ακολούθησαν τον Ιησού διά της πίστεως στα Άγια των Αγίων. Εκεί βρήκαν πάλι τον Ιησού, και χαρά και ελπίδα αναβλύζουν εκ νέου. Τους είδα να κοιτάζουν προς τα πίσω, ανασκοπώντας το παρελθόν, από την κήρυξη της δευτέρας παρουσίας του Ιησού, σε όλη την πορεία τους έως την παρέλευση του χρόνου το 1844. Βλέπουν την απογοήτευσή τους να εξηγείται, και χαρά και βεβαιότητα τους ζωογονούν και πάλι. Ο τρίτος άγγελος έχει φωτίσει το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον, και γνωρίζουν ότι ο Θεός πράγματι τους οδήγησε με τη μυστηριώδη πρόνοιά Του.»

«Μου παρεστάθη ότι το υπόλοιπο ακολούθησε τον Ιησού μέσα στα Άγια των Αγίων και είδε την κιβωτό και το ιλαστήριο, και αιχμαλωτίστηκε από τη δόξα τους. Ο Ιησούς σήκωσε το κάλυμμα της κιβωτού, και ιδού! οι λίθινες πλάκες, με τις δέκα εντολές γραμμένες επάνω τους. Ακολουθούν με το βλέμμα τα ζώντα λόγια· αλλά οπισθοχωρούν με τρόμο όταν βλέπουν την τέταρτη εντολή ζώσα ανάμεσα στις δέκα αγίες διατάξεις, ενώ λαμπρότερο φως λάμπει επάνω της παρά επάνω στις άλλες εννέα, και φωτοστέφανος δόξας την περιβάλλει ολόγυρα. Δεν βρίσκουν εκεί τίποτε που να τους πληροφορεί ότι το Σάββατο έχει καταργηθεί ή μεταβληθεί στην πρώτη ημέρα της εβδομάδος. Είναι διατυπωμένη όπως όταν ελαλήθη από το στόμα του Θεού με επίσημη και φοβερή μεγαλοπρέπεια επάνω στο όρος, ενώ οι αστραπές άστραφταν και οι βροντές εβρόντων, και όταν εγράφη με τον ίδιο Του τον άγιο δάκτυλο επάνω στις λίθινες πλάκες. Έξι ημέρας θέλεις εργάζεσθαι και να κάμνεις πάντα τα έργα σου· αλλά η εβδόμη ημέρα είναι Σάββατο Κυρίου του Θεού σου. Θαυμάζουν καθώς βλέπουν τη μέριμνα που ελήφθη για τις δέκα εντολές. Τις βλέπουν τοποθετημένες πλησίον του Ιεχωβά, επισκιασμένες και προστατευμένες από την αγιότητά Του. Βλέπουν ότι καταπατούσαν την τέταρτη εντολή του Δεκαλόγου και ότι τηρούσαν ημέρα παραδομένη από τους εθνικούς και τους παπικούς, αντί της ημέρας που αγίασε ο Ιεχωβά. Ταπεινώνονται ενώπιον του Θεού και θρηνούν για τις παρελθούσες παραβάσεις τους.»

«Είδα το θυμίαμα μέσα στο θυμιατήριο να καπνίζει, καθώς ο Ιησούς πρόσφερε στον Πατέρα του τις ομολογίες και τις προσευχές τους. Και καθώς αυτό ανέβαινε, ένα λαμπρό φως αναπαύοταν επάνω στον Ιησού και επάνω στο ιλαστήριο· και οι ειλικρινείς, προσευχόμενοι, οι οποίοι ήταν ταραγμένοι επειδή είχαν ανακαλύψει ότι ήταν παραβάτες του νόμου του Θεού, ευλογούνταν, και τα πρόσωπά τους φωτίζονταν με ελπίδα και χαρά. Ενώθηκαν στο έργο του τρίτου αγγέλου και ύψωσαν τη φωνή τους και διακήρυξαν τη σοβαρή προειδοποίηση. Αλλά ολίγοι στην αρχή δέχθηκαν το μήνυμα· όμως εκείνοι συνέχισαν με ζήλο να διακηρύττουν την προειδοποίηση. Τότε είδα πολλούς να ασπάζονται το μήνυμα του τρίτου αγγέλου και να ενώνουν τη φωνή τους με εκείνους που είχαν πρώτοι διακηρύξει την προειδοποίηση, και δόξαζαν τον Θεό και τον μεγάλυναν, τηρώντας την αγιασμένη ημέρα της αναπαύσεώς του.»

«Πολλοί από εκείνους που είχαν αποδεχθεί το τρίτο μήνυμα δεν είχαν αποκτήσει εμπειρία στις δύο προηγούμενες αγγελίες. Ο Σατανάς το αντιλήφθηκε αυτό, και το πονηρό του βλέμμα ήταν στραμμένο επάνω τους, για να τους καταβάλει· αλλ' ο τρίτος άγγελος τούς υπεδείκνυε προς τα Άγια των Αγίων, και εκείνοι που είχαν εμπειρία από τα προγενέστερα μηνύματα τούς έδειχναν την οδό προς το επουράνιο Αγιαστήριο. Πολλοί διέκριναν την τέλεια αλυσίδα της αλήθειας στα μηνύματα των αγγέλων και την δέχθηκαν με χαρά. Τα αποδέχθηκαν κατά τη σειρά τους και ακολούθησαν τον Ιησού διά της πίστεως στο επουράνιο Αγιαστήριο. Τα μηνύματα αυτά μού παρουσιάστηκαν ως άγκυρα για να συγκρατεί το σώμα. Και καθώς οι άνθρωποι τα δέχονται και τα κατανοούν, προφυλάσσονται από τις πολλές πλάνες του Σατανά.»

«Μετά τη μεγάλη απογοήτευση του 1844, ο Σατανάς και οι άγγελοί του ήταν δραστήρια απασχολημένοι στο να στήνουν παγίδες για να κλονίσουν την πίστη του σώματος. Επηρέαζε τις διάνοιες ατόμων που είχαν προσωπική εμπειρία στα πράγματα αυτά. Είχαν εμφάνιση ταπεινοφροσύνης. Μετέβαλλαν το πρώτο και το δεύτερο μήνυμα και παρέπεμπαν στο μέλλον για την εκπλήρωσή τους, ενώ άλλοι έδειχναν πολύ πίσω στο παρελθόν, διακηρύττοντας ότι εκεί είχαν εκπληρωθεί. Τα άτομα αυτά απέσπασαν τις διάνοιες των απειροπείρων και κλόνιζαν την πίστη τους. Μερικοί ερευνούσαν τη Βίβλο, προσπαθώντας να οικοδομήσουν μια πίστη δική τους, ανεξάρτητη από το σώμα. Ο Σατανάς αγαλλίαζε για όλα αυτά· διότι γνώριζε ότι εκείνους που αποσπώνταν από την άγκυρα μπορούσε να τους επηρεάζει με διάφορες πλάνες και να τους παρασύρει εδώ και εκεί με ανέμους διδασκαλίας. Πολλοί, που είχαν πρωτοστατήσει στο πρώτο και στο δεύτερο μήνυμα, τα αρνήθηκαν, και διαίρεση και διασκορπισμός επικρατούσαν σε όλο το σώμα. Τότε είδα τον Wm. Miller. Έδειχνε συγκεχυμένος και ήταν κυρτωμένος από θλίψη και οδύνη για τον λαό του. Έβλεπε την ομάδα που ήταν ενωμένη και γεμάτη αγάπη το 1844 να χάνει την αγάπη της του ενός προς τον άλλον και να εναντιώνεται ο ένας στον άλλον. Τους έβλεπε να οπισθοχωρούν σε μια ψυχρή, αποστατημένη κατάσταση. Η θλίψη κατέτρωγε τη δύναμή του. Είδα ηγέτιδες μορφές να παρακολουθούν τον Wm. Miller και να φοβούνται μήπως δεχθεί το μήνυμα του τρίτου αγγέλου και τις εντολές του Θεού. Και καθώς θα έγερνε προς το φως από τον ουρανό, οι άνθρωποι αυτοί θα καταστρώνανε κάποιο σχέδιο για να αποσπάσουν τη διάνοιά του. Είδα να ασκείται ανθρώπινη επιρροή, για να διατηρείται ο νους του στο σκοτάδι και να παραμένει η επιρροή του ανάμεσά τους. Τελικά ο Wm. Miller ύψωσε τη φωνή του εναντίον του φωτός από τον ουρανό. Έσφαλε, επειδή δεν δέχθηκε το μήνυμα που θα εξηγούσε πλήρως την απογοήτευσή του και θα έρριχνε φως και δόξα επάνω στο παρελθόν, πράγμα που θα αναζωογονούσε τις εξαντλημένες του δυνάμεις, θα φώτιζε την ελπίδα του και θα τον οδηγούσε

να δοξάσει τον Θεό. Αλλά έγειρε προς την ανθρώπινη σοφία αντί προς τη θεία, και, συντετριμμένος από τον επίμοχθο κόπο στην υπόθεση του Κυρίου του και από την ηλικία, δεν ήταν τόσο υπεύθυνος όσο εκείνοι που τον κρατούσαν μακριά από την αλήθεια. Εκείνοι είναι υπεύθυνοι, και η αμαρτία αναπαύεται επάνω τους. Αν ο Wm. Miller μπορούσε να είχε δει το φως του τρίτου μηνύματος, πολλά πράγματα που του φαίνονταν σκοτεινά και μυστηριώδη θα είχαν εξηγηθεί. Οι αδελφοί του ομολογούσαν για αυτόν τόσο βαθιά αγάπη και τόσο θερμό ενδιαφέρον, ώστε νόμιζε ότι δεν μπορούσε να αποσπασθεί από αυτούς. Η καρδιά του έγερνε προς την αλήθεια· αλλά τότε κοίταζε τους αδελφούς του. Εκείνοι εναντιώνονταν σε αυτήν. Θα μπορούσε να αποσπασθεί από εκείνους που είχαν σταθεί πλάι του, ώμο προς ώμο μαζί του, στην κήρυξη της έλευσης του Ιησού; Νόμιζε ότι ασφαλώς δεν θα τον οδηγούσαν σε πλάνη.»

«Ο Θεός επέτρεψε να περιέλθει υπό την εξουσία του Σατανά και ο θάνατος να κυριαρχήσει επ' αυτού. Τον έκρυψε στον τάφο, μακριά από εκείνους που αδιαλείπτως τον απέσπασαν από τον Θεό. Ο Μωυσής έσφαλε ακριβώς όταν επρόκειτο να εισέλθει στη γη της επαγγελίας. Έτσι επίσης, είδα ότι ο Wm. Miller έσφαλε, ενώ επρόκειτο συντόμως να εισέλθει στην ουράνια Χαναάν, επιτρέποντας στην επιρροή του να στραφεί εναντίον της αλήθειας. Άλλοι τον οδήγησαν σε αυτό. Άλλοι πρέπει να δώσουν λόγο γι' αυτό. Αλλά άγγελοι φυλάσσουν την πολύτιμη σκόνη αυτού του δούλου του Θεού, και θα εξέλθει κατά τον ήχο της εσχάτης σάλπιγγος.»

«Είδα ένα σώμα ανθρώπων, οι οποίοι στέκονταν καλά προφυλαγμένοι και ακλόνητοι, και δεν θα έδιναν καμία υποστήριξη σε εκείνους που θα αποσταθεροποιούσαν την καθιερωμένη πίστη του σώματος. Ο Θεός τούς έβλεπε με επιδοκμασία. Μου εδείχθησαν τρία βήματα — το πρώτο, το δεύτερο και το τρίτο αγγελικό μήνυμα. Είπε ο άγγελος: Αλλοίμονο σε εκείνον που θα μετακινήσει έναν λίθο ή θα σαλεύσει μία περόνη μέσα σε αυτά τα μηνύματα. Η αληθινή κατανόηση αυτών των μηνυμάτων είναι ζωτικής σημασίας. Η αιώνια μοίρα των ψυχών κρέμεται από τον τρόπο με τον οποίο γίνονται δεκτά. Και πάλι οδηγήθηκα πίσω διαμέσου αυτών των μηνυμάτων, και είδα πόσο ακριβά είχε αποκτήσει ο λαός του Θεού την εμπειρία του. Είχε αποκτηθεί μέσω πολλής θλίψεως και σφοδρής πάλης. Βήμα προς βήμα ο Θεός τούς είχε οδηγήσει, έως ότου τους είχε τοποθετήσει επάνω σε μία στερεή, αμετακίνητη εξέδρα. Κατόπιν είδα πρόσωπα τα οποία, καθώς πλησίαζαν την εξέδρα, προτού ανέβουν επάνω της, εξέταζαν το θεμέλιο. Μερικοί με αγαλλίαση ανέβηκαν αμέσως επάνω της. Άλλοι άρχισαν να βρίσκουν σφάλματα στην τοποθέτηση του θεμελίου της εξέδρας. Επιθυμούσαν να γίνουν βελτιώσεις, και τότε η εξέδρα θα ήταν χειρότερη και ο λαός πολύ ευτυχέστερος. Μερικοί κατέβηκαν από την εξέδρα και την εξέτασαν, και τότε βρήκαν σφάλμα σε αυτήν, δηλώνοντας ότι είχε θεθεί εσφαλμένα. Είδα ότι σχεδόν όλοι στέκονταν ακλόνητοι επάνω στην εξέδρα, και προέτρεπαν τους άλλους που είχαν κατέβει από αυτήν να παύσουν τα παράπονά τους, διότι ο Θεός ήταν ο αρχιτέκτων, και εκείνοι μάχονταν εναντίον Του. Ανακαλούσαν το θαυμαστό έργο του Θεού, το οποίο τους είχε οδηγήσει στη στερεή εξέδρα, και ενωμένοι σχεδόν όλοι ύψωσαν τα μάτια τους προς τον ουρανό και, με δυνατή φωνή, δόξασαν τον Θεό. Αυτό επηρέασε μερικούς από εκείνους που είχαν παραπονεθεί και είχαν εγκαταλείψει την εξέδρα, και πάλι αυτοί, με ταπεινό βλέμμα, ανέβηκαν επάνω της.»

«Μου υπεδείχθη να στραφώ και πάλι στη διακήρυξη της πρώτης παρουσίας του Χριστού. Ο Ιωάννης απεστάλη με το πνεύμα και τη δύναμη του Ηλία, για να ετοιμάσει την οδό για την

έλευση του Ιησού. Εκείνοι που απέρριψαν τη μαρτυρία του Ιωάννη δεν ωφελήθηκαν από τις διδασκαλίες του Ιησού. Η εναντίωσή τους στη διακήρυξη της πρώτης του παρουσίας τούς έθεσε σε θέση όπου δεν μπορούσαν εύκολα να δεχθούν τις ισχυρότερες αποδείξεις ότι αυτός ήταν ο Μεσσίας. Ο Σατανάς οδήγησε εκείνους που απέρριψαν το μήνυμα του Ιωάννη να προχωρήσουν ακόμη περισσότερο, ώστε να απορρίψουν τον Ιησού και να τον σταυρώσουν. Κάνοντάς το αυτό, έθεσαν τον εαυτό τους σε θέση όπου δεν μπορούσαν να λάβουν την ευλογία κατά την ημέρα της Πεντηκοστής, η οποία θα τους δίδασκε την οδό προς το επουράνιο Αγιαστήριο. Το σχίσιμο του καταπετάσματος του ναού έδειξε ότι οι ιουδαϊκές θυσίες και τελετές δεν επρόκειτο πλέον να γίνονται δεκτές. Η μεγάλη Θυσία είχε προσφερθεί και είχε γίνει δεκτή, και το Άγιο Πνεύμα, το οποίο κατήλθε κατά την ημέρα της Πεντηκοστής, μετέφερε τη διάνοια των μαθητών από το επίγειο Αγιαστήριο στο επουράνιο, όπου ο Ιησούς είχε εισέλθει με το ίδιο του το αίμα και είχε εκχύσει επάνω στους μαθητές του τα ευεργετήματα της εξιλέωσής του. Οι Ιουδαίοι αφέθηκαν σε πλήρη πλάνη και ολοκληρωτικό σκότος. Έχασαν όλο το φως που θα μπορούσαν να έχουν σχετικά με το σχέδιο της σωτηρίας, και εξακολουθούσαν να εμπιστεύονται στις ανώφελες θυσίες και προσφορές τους. Δεν μπορούσαν να ωφεληθούν από τη μεσιτεία του Χριστού στα Άγια. Το επουράνιο Αγιαστήριο είχε λάβει τη θέση του επιγείου, όμως εκείνοι δεν είχαν καμία γνώση της οδού προς το επουράνιο.»

Πολλοί ατενίζουν με φρίκη την πορεία που ακολούθησαν οι Ιουδαίοι απέναντι στον Ιησού, απορρίπτοντάς τον και σταυρώνοντάς τον. Και καθώς διαβάζουν την ιστορία της αισχρής κακοποίησης του, νομίζουν ότι αγαπούν τον Χριστό και ότι δεν θα τον είχαν αρνηθεί όπως ο Πέτρος, ούτε θα τον είχαν σταυρώσει όπως οι Ιουδαίοι. Αλλ' ο Θεός, ο οποίος υπήρξε μάρτυρας της ομολογούμενης συμπάθειάς τους προς τον Υιό του, τους δοκίμασε και έφερε σε δοκιμασία εκείνη την αγάπη την οποία ομολογούσαν για τον Ιησού.

«Όλος ο ουρανός παρακολουθούσε με το βαθύτερο ενδιαφέρον την υποδοχή του μηνύματος. Αλλ' πολλοί, οι οποίοι ομολογούν ότι αγαπούν τον Ιησού και χύνουν δάκρυα καθώς διαβάζουν την ιστορία του σταυρού, αντί να δεχθούν το μήνυμα με χαρά, διεγείρονται με οργή, χλευάζουν την αγαθή αγγελία της ελεύσεως του Ιησού και τη διακηρύσσουν ως πλάνη. Δεν ήθελαν να έχουν κοινωνία με εκείνους που αγαπούσαν την επιφάνειά του, αλλά τους μισούσαν και τους απέκλειαν από τις εκκλησίες. Εκείνοι που απέρριψαν το πρώτο μήνυμα δεν μπορούσαν να ωφεληθούν από το δεύτερο, και δεν ωφελήθηκαν από τη μεσονύκτια κραυγή, η οποία έπρεπε να τους προετοιμάσει ώστε να εισέλθουν με τον Ιησού διά της πίστεως στα Άγια των Αγίων του επουρανίου Αγιαστηρίου. Και, απορρίπτοντας τα δύο προηγούμενα μηνύματα, δεν μπορούν να διακρίνουν κανένα φως στο μήνυμα του τρίτου αγγέλου, το οποίο δείχνει την οδό προς τα Άγια των Αγίων. Είδα ότι οι κατ' όνομα εκκλησίες, όπως οι Ιουδαίοι σταύρωσαν τον Ιησού, είχαν σταυρώσει αυτά τα μηνύματα, και γι' αυτό δεν έχουν καμία γνώση της ενέργειας που έγινε στον ουρανό, ούτε της οδού προς τα Άγια των Αγίων, και δεν μπορούν να ωφεληθούν από τη μεσιτεία του Ιησού εκεί. Όπως οι Ιουδαίοι, που προσέφεραν τις ανώφελες θυσίες τους, έτσι και αυτοί αναπέμπουν τις ανώφελες προσευχές τους προς το διαμέρισμα το οποίο ο Ιησούς έχει εγκαταλείψει· και ο Σατανάς, ευαρεστούμενος στην απάτη των κατ' επίφαση ακολούθων του Χριστού, τους καθυποτάσσει στην παγίδα του, προσλαμβάνει θρησκευτικό χαρακτήρα, στρέφει τις διάνοιες αυτών των ομολογουμένων χριστιανών προς τον εαυτό του και ενεργεί με τη δύναμή του, τα σημεία του και τα ψευδή τέρατα. Άλλους εξαπατά

κατά τον ένα τρόπο και άλλους κατά άλλον. Έχει ετοιμάσει διαφορετικές πλάνες για να επηρεάζει διαφορετικές διάνοιες. Μερικοί αντικρίζουν με φρίκη μία πλάνη, ενώ πρόθυμα δέχονται μία άλλη. Ο Σατανάς εξαπατά μερικούς με τον Πνευματισμό. Έρχεται επίσης ως άγγελος φωτός και εξαπλώνει την επιρροή του σε όλη τη χώρα. Είδα ψευδείς αναζωπυρώσεις παντού. Οι εκκλησίες ήταν υπερήφανες και θεωρούσαν ότι ο Θεός ενεργούσε θαυμαστά υπέρ αυτών, ενώ ήταν άλλο πνεύμα. Αυτό θα σβήσει και θα αφήσει τον κόσμο και την εκκλησία σε χειρότερη κατάσταση από πριν.»

«Είδα ότι ο Θεός είχε ειλικρινή τέκνα μεταξύ των κατ' όνομα Αντβεντιστών και των πεπτωκυών εκκλησιών, και λειτουργοί και λαός θα κληθούν ακόμη να εξέλθουν από αυτές τις εκκλησίες, προτού εκχυθούν οι πληγές, και θα ασπασθούν με χαρά την αλήθεια. Ο Σατανάς το γνωρίζει αυτό και, πριν από τη δυνατή κραυγή του τρίτου αγγέλου, εγείρει διέγερση μέσα σε αυτά τα θρησκευτικά σώματα, ώστε εκείνοι που έχουν απορρίψει την αλήθεια να νομίσουν ότι ο Θεός είναι μαζί τους. Ελπίζει να εξαπατήσει τους ειλικρινείς και να τους οδηγήσει στο να νομίσουν ότι ο Θεός εξακολουθεί να εργάζεται υπέρ των εκκλησιών. Αλλ' το φως θα λάμψει, και κάθε ένας από τους ειλικρινείς θα εγκαταλείψει τις πεπτωκυίες εκκλησίες και θα λάβει τη θέση του μαζί με το υπόλοιπο». *Spiritual Gifts*, τόμος 1, 151–172.

Αυτό το χωρίο περιέχει τόσες πολλές σημαντικές αλήθειες, αλλά εγώ το χρησιμοποιώ για να απομονώσω ορισμένα χαρακτηριστικά των μηνυμάτων της ιστορίας των Μιλλεριτών, προκειμένου να κατανοήσουμε πώς αυτά αποτελούν προτύπωση της δικής μας ιστορίας. Και οι τρεις άγγελοι της Αποκάλυψης δεκατέσσερα έχουν ένα μήνυμα στα χέρια τους. Ο δεύτερος και ο τρίτος άγγελος προσδιορίζονται ως έχοντες μαζί τους ένα «χειρόγραφο», καθώς κατέρχονται με το μήνυμά τους. Κάθε άγγελος αντιπροσωπεύει ένα μήνυμα, και η άφιξη κάθε μηνύματος προκαλεί ένα αποτέλεσμα.

Θα συνεχίσουμε αυτό το θέμα στο επόμενο άρθρο.